

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. Враца, 19.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, IV-ТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надя Г. Пеловска-Дилкова

Членове: Мирослав Д. Досов
Калин Тр. Тодоров

при участието на секретаря Миглена Н. Костадинова
като разгледа докладваното от Калин Тр. Тодоров Въззивно гражданско дело
№ 20221400500148 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от Н. Я. И., ЕГН ***** от гр.Враца, чрез адв. Л. В. АК-Враца, против решение № 124/08.03.2022г., постановено по гр. дело № 96/2022г. на Районен съд - Враца, в неговата цялост, с което са отхвърлени предявените от Н. Я. И. срещу Областна дирекция на МВР гр. Враца искиове с правно основание чл. 344, ал.1, т.1 КТ за признаване на уволнението, извършено със Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение № 369з-2663 от 15.11.2021г. на Директора на ОД на МВР - Враца, за незаконно и неговата отмяна, по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяването ѝ на заеманата преди уволнението длъжност „***” в група „Регистрация и отчет на ППС, собствениците им и водачи” от сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР Враца, както и по чл.344, ал.1, т.3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на сумата 6 259.60 лева, представляваща обезщетение за вредите от оставане без работа в резултат от незаконното уволнение за периода 09.12.2021 г. - 18.05.2022 г., като неоснователни.

Жалбоподателката твърди, че обжалваното решение е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Поддържа, че в т. 2 на сключения между страните трудов договор от 24.04.2020г. работодателят не е конкретизирал неговия срок, а като основание за неговата срочност са посочени само две министерски заповеди, с които е утвърден допълнителния щат към ОД на МВР и длъжността, заемана от нея, за период до 14.11.2020г., и не е цитирана, а и няма как да бъде, Заповед № МЗ 8121К-10369/05.11.2020г., с която се утвърждава допълнителен щат за още една година, до 14.11.2021г., тъй като тази заповед е издадена седем месеца след възникване на трудовото правоотношение. Посочва, че с тази

заповед не се допълват или изменят цитираните в трудовия договор министерски заповеди, не ѝ е връчена, поради което същата няма отношение към съществуването, изменението и прекратяването на трудовия договор с нея. Поради това счита, че ако се приеме, че договорът е срочен, то срокът му, видно от самото съдържание на трудовия договор и тълкувайки Заповед № 8121-4286/02.03.2020г., е до 14.11.2020г., а не до 14.11.2021г. и за да бъде продължен срокът на договора след тази дата, страните следва да сключат допълнително споразумение. Изтъква, че Заповед № 8121 К-10369/05.11.2020 г. не изменя и не допълва Заповед № 8121-4286/02.03.2020г., продължавайки посочения в последната срок, поради което двете заповеди са напълно самостоятелни и независими една от друга. Счита, че трудовият ѝ договор, сключен за срока на утвърдения щат до 14.11.2020г., след изтичане на този срок, се е превърнал в безсрочен, в резултат на отмяната на предходното ѝ уволнение и на основание чл. 69 КТ, тъй като е продължила да работи за периода от възстановяването си на работа /22.06.2021 г./ до процесното уволнение /15.11.2021г./. Твърди, че изискването на параграф 1, т.8 от ДР на КТ обуславящите срочността на трудовия договор обстоятелства да са вписани в трудовия договор, е задължително, а в трудовия ѝ договор липсват подобен законов текст и основания. Поддържа, че със Заповед № 369з-1398/22.06.2021г. работодателят не е продължил срока на договора за още една година - до 14.11.2021г., тъй като срокът може да бъде продължен, преди да е изтекъл, т.е. преди 14.11.2020г., и единствено чрез подписване на допълнително споразумение към трудовия договор по реда на чл.119 КТ, а в настоящия случай този срок е изтекъл и между страните няма подписано допълнително споразумение за удължаване срока на договора с една година - до 14.11.2021г. На следващо място изразява съмнение, че и след постановяване на съдебното решение допълнителния щат към ОД на МВР, включително и длъжността, заемана от нея, продължава да съществува, поради което срокът по трудовия договор е автоматично продължен за периода след 14.11.2021г., с друга министерска заповед, издадена след Заповед № 8121К-10369/05.11.2020г., и прекратяването на договора преди изтичане на продължения срок е незаконосъобразно. Наред с това твърди, че след извършеното уволнение, за периода от 09.12.2021 г. до момента на подаване на въззивната жалба в съда, е безработна, като до изтичане на шестмесечния срок, предвиден за заплащане на обезщетение по чл.225, ал.1 КТ, е напълно вероятно да не успее да си намери работа. Моли съда да отмени обжалваното решение на районния съд и постанови друго, с което уважи предявените искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. чл. 225, ал.1 КТ и отмени като незаконосъобразна Заповед № 369з-2663/15.11.2021г. на Директора на ОД на МВР - Враца, с която е прекратен трудовият ѝ договор, да я възстанови на длъжността, която е заемала преди уволнението и да осъди ответната Дирекция да ѝ заплати обезщетение за принудителна безработица в размер 6 259.60 лв. за периода от 09.12.2021 г. до 18.05.2022г., ведно със законната лихва, считано от деня на подаване на иска в съда до окончателното изплащане, като ѝ присъди съдебно-деловодни разноски пред двете съдебни инстанции, както и адвокатски хонорар пред въззивния съд, в хипотезата на чл.38, ал.2, вр. ал.1, т.3, пр. второ от ЗА.

В срока по чл.263 от ГПК от въззиваемата страна Областна дирекция на МВР - Враца, чрез юрк. Д. П., е постъпил писмен отговор, с който оспорва като неоснователна въззивната жалба и счита обжалваното решение за допустимо, правилно и законосъобразно. Твърди, че Заповед рег. № 369з-1395/22.06.2021 г. е била предмет на обжалване относно признаването ѝ за възникнало срочно или безсрочно трудово правоотношение и с решение № 29 от 18.02.2022 г. на Окръжен съд - Враца по въззивно гражданско дело № 550/2021 г. съдът е постановил срочността на правоотношението, поради което обжалването на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение следва да се съобрази с влязлото в сила решение. Посочва, че характера на възникналото трудово правоотношение не може да

бъде предмет на настоящия правен спор, с оглед нормите на чл. 297 и чл.299, ал.1 от ГПК. Поддържа, че прекратяването на трудовото правоотношение, извършено със Заповед № 369з-2663/15.11.2021 г. е прекратяване на срочно трудово правоотношение с оглед изтичане на предвидения срок. Счита, че заповедта не страда от пороци и процедурата относно издаване и връчването ѝ е спазена, поради което моли да я потвърди, като приеме исквете за неоснователни. Счита също за неоснователно отправеното искане за заплащане на обезщетение за оставане на ищцата без работа за периода от 09.12.2021 г. до 18.05.2021 г. и законната лихва, относима към размера на обезщетението.

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в рамките на законоустановения срок по чл.259, ал.1 ГПК и срещу обжалваем съдебен акт.

При извършената служебна проверка по реда на чл.269, изр.1 ГПК, въззивният съд констатира, че обжалваният съдебен акт е валиден и допустим.

За да се произнесе по правилността на атакуваното решение, настоящият съдебен състав взе предвид следното:

Пред първоинстанционния съд въззивницата е предявила обективно съединени искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 КТ против ОД на МВР - Враца за признаване на уволнението ѝ за незаконно и неговата отмяна, за възстановяването ѝ на предишната работа, както и за заплащане на обезщетение за периода, в който е останала без работа.

В исквата молба се твърди, че на 24.04.2020г. страните сключили трудов договор № 369р-7147, по силата на който Н.И. е назначена на длъжност „****“ в група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи“ от сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ на допълнителния щат на Областна дирекция на МВР - Враца, утвърден с МЗ рег. № 8121 К - 16518/ 04.11.2019г., изм. и доп. с МЗ № 8121К-4286/02.03.2020г., код по НКПД 3513 3003, за изпълнение на функции и задачи, съгласно специфичната длъжностна характеристика. Трудовият договор е сключен на основание чл. 68, ал.1, т.1, чл. 70 и чл. 119 от КТ и чл. 159, ал.2 от ЗМВР, като в т. 2 от договора е посочено, че същият се сключва за определен срок, считано от 24.04.2020г., какъвто срок не е посочен и не е определен. Страните са договорили основно месечно трудово възнаграждение 770 лв. и добавка за работа в МВР 5 % от заплатата за длъжността. Поддържа се, че със Заповед № 369з - 2273 от 16.11.2020 г. на Директора на ОД на МВР - Враца е прекратено трудовото ѝ правоотношение, на основание чл.325, ал.1, т.1 КТ - по взаимно съгласие. С влязло в законна сила Решение № 260123/10.05.2021г. по в. гр. д. № 160 по описа за 2021г., Окръжен съд - Враца е отменил тази заповед и е възстановил Н.И. на заеманата преди уволнението длъжност. В изпълнение на съдебното решение, със Заповед № 369з-1398/22.06.2021г. работодателят е възстановил ищцата на заеманата длъжност, като е посочил срок на действие на трудовия договор - до 14.11.2021 г. Твърди се, че на 18.11.2021г. трудовото правоотношение отново е прекратено със Заповед № 2663 от 15.11.2021г. на Директора на ОД на МВР - Враца. Ищцата счита, че извършеното с тази заповед уволнение е незаконосъобразно и неправилно, тъй като сключеният между страните трудов договор бил безсрочен, като извежда този извод от т.2 от договора, в който единствено е написано, че се сключва за определен срок, считано от 24.04.2020г., без да е посочен срок или крайна дата - 14.11.2021 г. и без да е възможно такъв да бъде определен.

Твърди се също, че към деня на подписване на трудовия договор, ищцата не е била запозната със съдържанието на цитираните в т. 1 от договора министерски заповеди, нито с посочените в тях срокове на поддържане на допълнителния щат, тъй като не са ѝ връчени по надлежния ред, срещу подпис; че никъде в трудовия договор няма препращане, че същият се сключва за срок до 14.11.2021 г., а са посочени изрично правните основания по чл.68, ал.1, т.1 от КТ - срочен трудов договор за определен срок и чл.70 от КТ - срок на изпитване, както и че длъжността е по допълнителния щат на ОД на МВР - Враца, утвърден с МЗ рег. № 8121 К - 16518/04.11.2019 г. изм. и доп. с МЗ № 8121 К -4286 / 02.03.2020г. Поддържа се, че Заповед № 8121 К-10369/05.11.2020 г., издадена седем месеца след подписване на трудовия договор, няма никакво отношение към предходните две заповеди, доколкото не ги отменя, допълва или изменя, както и че не е запозната със съдържанието ѝ, тъй като не ѝ е връчена по надлежния ред, срещу подпис. Посочва се, че за първи път в процесната заповед от 22.06.2021г. работодателят е посочил краен срок на договора и причините, налагащи и обуславящи неговата срочност - основания - чл.68, ал.1, т.1 вр. ал.4 вр. пар.1, т.8 от ДР от КТ. Изтъква се обстоятелствено, че не са били налице условията, при които може да се уговаря определен срок по чл. 68 КТ, нито хипотезите по чл.68, ал.3 и ал.4 КТ, поради което трудовият договор е сключен в нарушение на посочените императивни норми и съгласно чл.68, ал.5 КТ се счита за сключен за неопределено време. Навеждат се и доводи в исковата молба, че дори и да се приеме, че трудовият договор е сключен в съответствие с изискванията на закона, то по силата на чл.69 КТ сключеният до 14.11.2020г. срочен трудов договор се е превърнал в безсрочен, тъй като след възстановяването на ищцата на работа тя е продължила да работи без писмено възражение от страна на работодателя и длъжността е била свободна. Твърди се също, че с издадената Заповед № 369з-1398/22.06.2021г. работодателят не е продължил срока на договора за още една година, до 14.11.2021 г., тъй като той е бил изтекъл и не е било подписано допълнително споразумение към трудовия договор по реда на чл.119 КТ. Поддържа се, че от 09.12.2022г. ищцата е останала без работа, поради уволнението, поради което претендира и обезщетение за оставане без работа. По изложените съображения се иска от съда да признае за незаконно и отмени уволнението на Н. Я. И., извършено със Заповед № 369з-2663 от 10.05.2021г. на Директора на ОД на МВР – Враца, да я възстанови на заеманата преди уволнението длъжност и да осъди ответната дирекция, на основание чл.344, ал.1, т.3 КТ вр. с чл.225, ал.1 КТ, да ѝ заплати сумата 4 000 лв. обезщетение за оставане без работа за периода от 09.12.2021г. до 18.05.2022г., ведно със законната лихва, считано от деня на предявяване на иска до окончателното изплащане, като претендира и разноски.

Въззиваемият – ответник Областна дирекция на МВР-Враца в първата инстанция в писмен отговор на исковата молба е оспорил предявените искове като неоснователни. Счита, че изложените в исковата молба мотиви са неправилни, защото двата посочени трудови договора с рег. № 369р-7147/24.04.2020 г. и с рег. № 369з-1395/22.06.2021 г. не са отменени и са законосъобразни, че с решение № 260123/10.05.2021 г. на Окръжен съд Враца се отменя прекратяването на трудовото правоотношение на основание липсата на взаимно съгласие за това, но диспозитива на решението не установява дали трудовият договор с рег. № 369р-

7147/24.04.2020 г. е срочен или безсрочен, като договърът е сключен на основание на основание чл.68, ал. 1, т. 1 от КТ. За неоснователно и недоказано намира и искането на ищцата за заплащане на обезщетение в размер 4 000 лв. за оставането ѝ без работа. Моли предявените искове да бъдат отхвърлени.

След като извърши самостоятелна преценка на наведените от страните доводи и събраните пред първоинстанционния съд писмени доказателства, настоящият съдебен състав приема, че по делото се установява следната безспорна фактическа обстановка:

Със Заповед № 8121К-4286/02.03.2020 г. на министъра на вътрешните работи е изменен допълнителен щат, утвърден за периода 15.11.2019 г.- 14.11.2020г. със Заповед № 8121К-13518/04.11.2019 г., като са включени 80 щатни бройки за лица, работещи по трудово правоотношение към щатове на СДВР и ОДМВР, в т.ч. 3 щатни бройки за ОДМВР гр.Враца за длъжността "****", в група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи" от сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция". От заповедта е видно, че допълнителният щат се утвърждава за длъжности за лица, работещи по трудово правоотношение, назначавани по чл.68 КТ - за осъществяване на дейности по издаване на български лични документи, както и за персонализиране на български лични документи, издавани от други оправомощени служби и ведомства, при осигурени финансови средства за тези дейности по бюджета на МВР за съответната година и средства, предоставени на МВР по програми и механизми на Европейския съюз и по други международни програми и договори.

На 10.03.2020 г. ищцата Н. Я. И. е подала молба вх.№ 369000-4056/13.03.2020 г., с която е поискала да бъде назначена на временен трудов договор на длъжност "****" по допълнителния щат, утвърден с МЗ № 8121К-13518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ № 8121К-4286/02.03.2020 г. към щата на ОДМВР-Враца.

На 24.04.2020 г., на основание чл.68 ал.1 т.1, чл.70 и чл.119 от КТ и чл.159, ал.2 от ЗМВР между страните е сключен трудов договор № 369р-7147, по силата на който ответникът е възложил, а ищцата е приела да изпълнява длъжността "****" в група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи" от сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция" по допълнителния щат на Областна дирекция на МВР - Враца, утвърден с МЗ рег. № 8121К-16518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ рег. № 8121К-4286/02.03.2020 г., код по НКПД 3513 3003, за изпълнение на функции и задачи, съгласно специфичната длъжностна характеристика. В т.2 от договора е посочено, че се сключва за определен срок, считано от 24.04.2020 г. Страните са договорили основно месечно трудово възнаграждение 770 лв. и добавка за работа в МВР 5 % от заплатата за длъжността.

Със Заповед № 3693-2273/16.11.2020 г. на директора на ОДМВР-Враца трудовият договор на Н. Я. И. е прекратен на основание чл.128а, ал.3 и чл.325, ал.1, т.1 КТ. Извършеното с тази заповед прекратяване на трудовото правоотношение е признато за незаконно с Решение № 260123/10.05.2021 г. по в.гр.д. № 160/2021 г. на Окръжен съд-Враца. Със същия съдебен акт Н. Я. И. е възстановена на заеманата преди уволнението длъжност "****". В мотивите на съдебното решение по иска с правно основание чл.344, ал.1, т.2 КТ е посочено, че съдът намира доводите на ответника, че трудовото правоотношение между страните има срочен характер, за неоснователни, тъй като макар и да е посочено, че договърът има определен срок, такъв не е бил посочен изрично. Съдът е приел, че посочената в договора МЗ рег. № 8121К-16518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ рег. № 8121К-4286/02.03.2020 г. е видоизменена с последваща такава от 05.11.2020 г., с която сроковете за утвърдените допълнителни щатни бройки, една от които е била заета от ищцата, са продължени и за периода 15.11.2019г. - 14.11.2021 г.

По делото е приложено заверено копие от посочената в съдебния акт Заповед № 8121К-10369/05.11.2020 г. на министъра на вътрешните работи, от което е видно, че със същата е утвърден допълнителен щат за длъжности за лица, работещи по трудово

правоотношение, назначавани по чл.68 от КТ за осъществяване на дейности по издаване на български лични документи, както и за персонализиране на български лични документи, издавани от други оправомощени служби и ведомства, при осигурени финансови средства за тези дейности по бюджета на МВР за съответната година или средства, предоставени на МВР по програми и механизми на ЕС и по други международни програми и договори, за периода 15.11.2020 г.-14.11.2021 г., вкл. за ОДМВР гр.Враца 5 бр. "****", група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи" сектор "Пътна полиция" отдел "Охранителна полиция".

Въз основа на подадено от Н. Я. И. заявление от 17.06.2021 г., с което е поискала възстановяване на работа и решението от 10.05.2021г. по в.гр.д. № 160/2021г. на ВОС, влязло в законна сила на 18.06.2021 г., със Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г. на директора на ОДМВР-Враца, издадена на основание чл.345, ал.1 от КТ, ищцата е възстановена на длъжността "****" по трудов договор № 369-7147/24.04.2020 г. на основание чл.68, ал.1, т.1 вр. ал.4, вр.§1, т.8 от ДР на КТ, при осигуряване финансови средства по бюджета на МВР за съответната година по програми и механизми на ЕС и по други международни програми и договори и чл.105, ал.2, т.9 от Правилника за устройство и дейността на МВР във вр. с МЗ рег. № 8121К-16518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ рег. № 8121К-4286/02.03.2020 г., за периода от 15.11.2019 г. до 14.11.2020 г., продължен с МЗ № 8121К-10369/05.11.2020 г. за периода от 15.11.2020 г. до 14.11.2021 г., със срок на действие на договора, считано от датата на заемане на длъжността до 14.11.2021 г.

Върху копие от заповедта с ръкописен текст на първата ѝ страница е отразено, че на 23.06.2021 г. Н.И. е отказала да подпише заповедта поради неспазване на съдебното решение, което изявление е подписано от нея. След проведена кореспонденция между страните, на 07.07.2021 г. ищцата е приела да получи заповедта, но със забележка също с ръкописен текст върху гърба на заповедта е отразено, че не е съгласна с частта, в която трудовият договор от безсрочен, без нейната воля и съгласие едностранно се трансформира от работодателя в срочен и се определя срок за прекратяването му.

Със Заповед № 369з-2663 от 15.11.2021г. на Директора на ОД на МВР – Враца, на основание чл.325, ал.1, т.3 и чл.128а, ал.3 от КТ, поради изтичане на уговорения срок трудовото правоотношение между страните отново е прекратено. По делото няма доказателства за датата на връчването ѝ на ищцата.

Пред първоинстанционния съд са представени и доказателства за оставането на ищцата без работа вследствие на уволнението – регистрационна карта на Дирекция „Бюро по труда” – Враца за регистрирането ѝ като безработна и копие на трудова книжка № 57 на ищцата, от която се установява, че след прекратяването на трудовото правоотношение между страните няма вписвания на нови трудови правоотношения.

За изчисляване размера на претендираното обезщетение по чл. 225, ал.1 КТ в първоинстанционното производство е допусната съдебно - счетоводна експертиза, заключението по която не е оспорено от страните и съдът приема за обективно и компетентно. Според заключението обезщетението по чл. 225, ал.1 КТ за периода от 09.12.2021 г. до 18.05.2022 г. възлиза на 6 259.60 лева. В проведеното на 22.02.2022 г. открито съдебно заседание, по искане на ищцата, на основание чл.214 ГПК, районният съд е допуснал изменение на иска по чл.344, ал.1, т.3 КТ чрез увеличаване неговия размер от 4000.00 лева на 6 259.60 лева.

Установи се също, че с влязло в сила решение № 29 от 18.02.2022г. по в.гр. дело № 550/2021г. на ОС-Враца е потвърдено решение № 263/22.11.2021 г. по гр.д. № 2800/2021 г. на Районен съд-Враца, с което са отхвърлени предявените от Н. Я. И. против ОД на МВР-

Враца иск с правно основание чл.74, ал.4 КТ за прогласяване недействителността /нищожността/ на т.2 от сключения между страните Трудов договор № 369р-7147/24.04.2020 г. и иск с правно основание чл.118, ал.1 КТ за отмяна на Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г. на директора на ОДМВР в частта, в която е посочен срок на действие на трудовия договор до 14.11.2021 г.

С определението по чл.267, ал.1 от ГПК въззивният съд е приел като доказателства по делото заверени копия от регистрационна карта на Н.И. в Бюро по труда - Враца и от трудовата книжка на Н.И., стр. 12-15. В съдебното заседание пред въззивната инстанция е извършена констатация от представения от ищцата оригинал на трудовата книжка на ищцата – серия З № 526093, от която се установява, че последното извършено отбелязване в трудовата книжка е на стр. 13 и е за прекратяване на трудовото правоотношение с ОД на МВР-Враца.

При така възприетата фактическа обстановка настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване уволнението за незаконно и неговата отмяна е главният иск в настоящото производство, като основателността на останалите обективно съединени с него искове е обусловена от неговата основателност и доказаност. Установяване на законосъобразността на уволнението предполага доказване на фактическия състав, визиран в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение. Тежестта на доказване лежи върху работодателя, който трябва да докаже, че правото на уволнение е упражнено законно. С оглед доводите за незаконност на уволнението, изложени в исковата молба и основаниято за уволнение – чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ - изтичане на уговорения срок, работодателят следваше да докаже, че сключеният между страните договор е бил срочен, уговореният срок на договора и валидното изтичане на този срок.

На основание чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ се прекратяват срочни трудови договори, сключени за определено време по чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ. С изтичането на уговорения срок трудовият договор се прекратява на посоченото основание. Изтичането на срока е юридически факт от категорията на юридическите събития. Със заповедта по чл. 325, т. 3 КТ само се констатира прекратяването, а не се извършва самото прекратяване.

Съгласно чл. 67, ал. 1 КТ, трудовият договор може да бъде сключен като срочен или за неопределено време, като съгласно ал. 2 на същата разпоредба, за да се счита договора, сключен за неопределено време, следва в него да не е включена изрична уговорка за срок. Когато договорът е срочен, срокът на действието му трябва или да е точно определен, или да е определяем въз основа на други елементи от съдържанието му.

В разпоредбата на чл. 68 КТ изчерпателно са изброени случаите на сключване на срочен трудов договор. Според разпоредбата на чл. 68, ал.3 КТ срочен трудов договор по ал.1 на чл. 68 КТ се сключва за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности. Съгласно ал.4 на същата разпоредба, по изключение срочен трудов договор по ал.1, за срок най-малко една година може да се сключи за работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер. Легална дефиниция на "изключение" по смисъла на чл. 68, ал.4 КТ дава § 1, т.8 от Допълнителните разпоредби към КТ, според която "изключение" по смисъла на чл. 68, ал.4 КТ е налице при конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му.

С оглед на посочените законови разпоредби настоящият съдебен състав намира, че в

конкретния случай сключеният между страните трудов договор от 24.02.2020 г. е срочен.

На първо място, в договора изрично е отразено, че се сключва на основание чл.68, ал.1, т.1 КТ и е включена изрична уговорка за срок, т.е. при определяне на характера му не е приложима презумпцията на чл.67, ал.2 КТ.

На второ място, в договора действително не е посочена конкретна продължителност на срока му, но е отразена конкретната обективна причина за сключването му, обуславяща неговата срочност, а именно: ищцата е приела да изпълнява длъжността "****" в група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи" от сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция" по допълнителния щат на ОДМВР, утвърден с МЗ рег. №8121К-16518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ рег. № 8121К-4286/02.03.2020 г. Както бе посочено, по силата на тази заповед се назначават лица по трудово правоотношение по чл. 68 КТ - за осъществяване на дейности по издаване на български лични документи, както и за персонализиране на български лични документи, издавани от други оправомощени служби и ведомства, при осигурени финансови средства за тези дейности по бюджета на МВР за съответната година ли средства, предоставени на МВР по програми и механизми на Европейския съюз и по други международни програми и договори, за периода от 15.11.2019 г. до 14.11.2020 г. Следователно от изложеното в заповедта може да бъде направен извод, че между страните е бил сключен срочен трудов договор, чийто срок не е определен, но е определяем въз основа на друг елемент от съдържанието му, а именно - посоченото основание за сключването му.

На трето място, в подаденото от ищцата И. заявление изрично е посочено, че желае да бъде назначена на временен трудов договор на длъжност "****" по допълнителния щат, утвърден с МЗ № 8121К-13518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ № 8121К-4286/02.03.2020 г. към щата на ОДМВР-Враца. След като същата е подписала молба за назначаване при конкретно посочени условия, то не могат да бъдат възприети наведените в жалбата доводи, че към момента на сключване на договора тя е считала, че същият е безсрочен, тъй като не е посочена крайна дата на действието му и не е била запозната с посочените в съдържанието му министерски заповеди. При наличието на изрично волеизявление и при липсата на твърдения за пороци на волята при формирането му, се предполага, че същото е извършено при осъзнаване на правните му последици.

При тези съображения настоящият съдебен състав намира, че при сключване на трудовия договор между страните са били налице кумулативно предвидените предпоставки по чл. 68, ал. 4 КТ вр. § 1, т. 8 ДР на КТ съставляващи допустимо "изключение" от общата забрана по чл. 68, ал. 3 КТ за сключване на срочни трудови договори. Налице е конкретна обективна икономическа причина, обусловила срочността на договора, а именно - осигурено финансиране за назначаване по трудови договори по чл.68 КТ за определен срок, както и изрично писмено искане на ищцата, която е кандидатствала за назначаване по временен договор на длъжност по допълнителен щат, утвърден с точно посочен акт - Заповед № 8121К- 13518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ № 8121К-4286/02.03.2020 г. към щата на ОДМВР-Враца.

В решение № 29 от 18.02.2022г. по в.гр. дело № 550/2021г. на ОС-Враца въззивният съд е приел, че включената в трудовия договор клауза за срок на договора по чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ е валидна и е породила правно действие, поради което предявеният иск за прогласяване недействителност на същата е неоснователен. Това решение е влязло в сила и на основание чл.297 ГПК настоящия съд е длъжен да го зачете и да не приема нещо различно.

Както бе посочено, в трудовия договор от 24.04.2020г. е отразено, че се сключва за определен срок, считано от 24.04.2020г., без да е посочен край на този срок. Датата, до която договорът ще има действие, е конкретизирана в Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г. на директора на ОД на МВР – Враца - до 14.11.2021 г. Не могат да бъдат възприети доводите на въззивницата, че със заповедта е извършено едностранно изменение на трудовия договор относно срока за прекратяването му. Отразяването в заповедта, че трудовият договор е

сключен в условията на чл.68, ал.4 КТ вр. § 1, т. 8 ДР на КТ и е със срок на действие до 14.11.2021 г. следва да бъде разглеждано единствено като конкретизация на волята, съобразно с мотивите на Решение № 260123/10.05.2021 г. по в.гр.д. № 160/21 г. по описа на ОС-Враца, в което е посочено, че възстановяването на ищцата на работа се извършва с оглед Заповед № 8121К-10369/05.11.2020 г. на министъра на вътрешните работи и утвърждаване на допълнителен щат за срок до 14.11.2021 г. Това основание, въз основа на което съдът е приел, че ищцата може да бъде възстановена на работа, предвижда, че трудовите договори за допълнителния щат се сключват само по реда на чл.68 КТ и зависят от осигуряване на необходимите финансови средства на служителите, назначени по този щат /т.3 от заповедта/.

Не могат да бъдат възприети и наведените в жалбата доводи, че договорът се е трансформирал в безсрочен на основание чл.69 КТ. Прекратяването на трудовото правоотношение, извършено със Заповед № 369з-2273/16.11.2020 г. е извършено в първия работен ден след изтичането на срока на договора, т.е. ищцата не е продължила да работи след изтичането на срока на договора, а след възстановяването ѝ на работа въз основа на съдебното решение по в.гр.д. № 160/2021г. на ВООС и със Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г., в която отново изрично е посочено, че договорът е срочен, като е посочена и продължителността на срока. Обстоятелството, че служителката е изразила несъгласие с този срок не променя характера на договора и не води до приложение разпоредбата на чл.69 КТ.

В решение № 29 от 18.02.2022г. по в.гр. дело № 550/2021г. на ОС-Враца въззивният съд е приел, че Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г. на директора на ОДМВР в частта, в която е посочен срок на действие на трудовия договор до 14.11.2021 г. е законосъобразна, поради което предявеният иск с правно основание чл.118, ал.1 КТ за отмяната ѝ в тази част е неоснователен. Това решение е влязло в сила и на основание чл.297 ГПК настоящия съд е длъжен да го зачете и да не приема нещо различно.

С изтичането на срока на трудовия договор на 14.11.2021 г. е завършен фактическия състав на нормата на чл. 325, ал.1, т. 3 КТ и същият е прекратен, а с издадената Заповед № 369з-2663 от 15.11.2021 г. работодателят е констатирал прекратяването на трудовото правоотношение с ищцата.

С оглед на изложеното настоящият състав на Окръжен съд Враца намира, че прекратяването на трудовото правоотношение с ищцата Н. Я. И., на основание чл. 325, ал.1, т. 3 КТ, е законосъобразно, поради което предявеният иск за отмяна на уволнението ѝ по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, както и обусловените иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 от КТ - за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност и за заплащане на обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ, са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Като е достигнал до същите изводи и е отхвърлил предявените иски, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на спора пред въззивната инстанция, право на разноси съобразно разпоредбата на чл.78, ал.3 ГПК има въззиваемия, но същия не претендира присъждане на такива.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 124/08.03.2022г., постановено по гр. дело № 96/2022г. на Районен съд - Враца

На основание чл. 280, ал. 3, т. 3 от ГПК решението по исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от КТ подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването на препис от него на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____